

enorma byråkratiska maskin som styr oss. Det finns alltid sätt att röra sig, slå tillbaka och förändra.

Men vi måste göra det tillsammans och organiserat.

Och där finns såklart problem - vad är det vi vill göra, hur ska vi organisera oss? Ska vi göra en LO? Jag har börjat uppskatta rörlighet i motstånd, ju äldre jag blir. En del av mig ser att en organisation skapar ett nytt byråkratiskt monster. Att vara liten, rörlig och desorganiserad har sina fördelar mot en fyrkantig struktur. I djupet av mitt hjärta saknar jag dock hopp om förbättring.

Jag jobbar som lärare och vi har historiskt haft två av de allra mest flata fackförbunden. Fackpampshierarkin är massiv och tyvärr effektiv. Så på det sättet håller jag med dig. Men det blir lätt att folk blir 'enskilda bråkstakar' om vi inte går ihop och stöttar varandra i frågor vi vill driva.

Ja, visst är det så. Jag personligen har ju alltid förespråk manipulation och infiltration som kampmetod inom en större verksamhet. Jag har aldrig förstått varför vi utifrån sjukt oklara principer, aldrig kan nå en position av makt i en struktur på en arbetsplats, en verksamhet eller en bransch. Om vi ser spelet, och förstår spelet, och hatar spelet, så har vi en fördel. Högst upp på min önskelista är att fler punkare uppvisar F-skattsedel och börjar spela det jävla spelet. För jag kan inte föreställa mig en bättre chef, ett bättre skyddsombud eller en bättre VD än någon som har hjärtat på rätt ställe, har en vaken syn på geopolitik och ser vart världen är på väg.

Nu skrevs ju låten 2004, men under ganska många år har politiskt aktiva människor tenderat att engagera sig i enskilda frågor och ofta frågor som endast berör enskilda grupper. En del av den så kallade identitetspolitiken som jag personligen föraktar som rent tankegods och som jag anser har varit förödande för vänstern. Hur ser ni på det?

Håller med dig helt och fullt. Jag har aldrig varit intresserad av att fatta beslut innan jag hört informationen som beslutet gäller. Jag förstår inte riktigt vad som händer, för när vi pratar om "vi", så vet jag inte vad vi menar längre. Jag har åsikter som spretar åt varenda jävla håll, och det finns idag inte ett parti eller en ideologi eller en identitet som kan fånga in det, jag vill inte bli infångad heller. Jag vill såklart att sakfrågor gällande arbetsrätt och jämställdhet ska lyftas och förbättras. Jag vill samtidigt, ännu hellre, att frågor om artens överlevnad ska lyftas. Vi lever i en speciell tid, och ibland får jag fråga mig om det bara är jag som känner oro.

En fråga som kanske landar lite konstigt nu efter alla initierade politiska diskussioner, men den skrevs apropå låten "Min egen kampsång": Är ni allmänna revolutionsromantiker i bandet? I en intervju med Skruttsade Olle att han tyckte att Knutna Nävar var det bästa politiska bandet.

Vad Olle tycker och tänker måste han själv få uttrycka, det är inte min plats. Men vi är i grunden ifrågasättande kring sakernas ordning, och pragmatiker. I första hand behöver vi förmedla den smuts, skit, hopplöshet och energi vi själva bär på. Förhoppningen är att någon med liknande skit och hopplöshet, kan känna lättnad i att få vara en av tusen ensamma galningar. En revolution ser bara stor ut i retrospekt när den nedtecknas, här och nu - sker den i dig, när du funderar innan du går och lägger dig.

Knutna Nävar var ju annars ett fantastiskt fenomen på många sätt. De blandade extremt välskrivna politisk socialrealism ("Greppet hårdnar") med sjuka personhyllningar ("Sången om Stalin")...

Ja absolut, de har snurrat en hel del på både för- och efterfester, haha.

Med all rätt! Våren 2005 flyttade först du och sedan Olle ner till Göteborg. Du/ni bodde på Tycho Brahes gata i Bergsjön. En klas-

sisk gata där många kängpunkare och svåra esteter har bott genom åren, belägen uppe på ett av Bergsjöns många berg. Den är också intressant rent demografiskt eftersom det är ett bostadsområde som utgörs till 90-95% av etniska svenskar medan resten av stadsdelen är extremt mångkulturell. Hur kommer det sig att det blev just Tycho Brahes gata?

Flytten för mig var mestadels en flykt. Jag hade en nära vän som bodde på Tycho Brahes gata, och fick äran att sova i hans extrarum i några veckor. Efter relativt kort tid hittade jag en ny vän på krogen som skulle flytta in i en trea på Tycho, och jag hängde på. Men visst, just de husen kallades för "Svensktoppen" av en anledning. Vi var en stor grupp vänner som fick lägenheter där, den enda som hade svårigheter var vännen med utländskt namn, trots att hen hade mer stabil ekonomi än oss andra. Samtidigt visste jag inte där och då vad det var för område jag flyttade till, Bergsjön lät ju naturnära och vackert. Vi hade det mestadels bra där, mycket hände och vi hittade på saker. Killarna från Oslipade Diamanter bodde nån gård längre bort, och det var mycket punkspelningar i Göteborg.

Men det var samtidigt inte oproblematiska år, segregationen i Sverige är verklig och fattigdom för med sig svårigheter. Jag försökte ofta föreställa mig hur det skulle vara att växa upp i Bergsjön, eller liknande område, där alla som blir framgångsrika omedelbart flyttar och lämnar ett vacuum, medan de enda med makt och pengar som syns i områdets vardag är element som arbetar i skuggorna och har våldskapital. Det råder en akut brist på hopp och positiva förebilder i våra utsatta områden. Just hopp tror jag är det viktigaste att arbeta med att förmedla. Jag vet att ungdomsarbetarna, fritidsförvaltningen, fältarna och liknande gör ett underbart arbete, men det saknas resurser i det förebyggande arbetet.

Jag jobbar vid just den hållplatsen, så jag vet vad du pratar om. Det är till och med så att bostadsområdet rent allmänt kallas för "Svenneberget" av många av Bergsjöns ungdomar.

Ja, den skolan ser ut att behöva översyn, det kan inte vara enkelt att vara 12 år där. Problemet är väl som alltid att det är omöjligt att "bevisa" vad förebyggande arbete sparar, det enda som syns är vad man spenderar på det.

Den har renoverats invändigt i detta nu. Innan dess hade vi bänkar och stolar från 60-talet... En anledning till att det är en vit fläck där uppe på Tycho Brahes beror ju som sagt på att det är en privat hyresvärd som försöker undvika att ge hyreskontrakt till folk med invandrarbakgrund. De är även kända för att försöka undvika att reparera trasig inredning och allmänna defekter, för att sedan kräva hyresgästen på tilläggsavgifter när denne flyttar och hävda dennes ansvar. Hade ni några problem med dessa skojare?